

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольний екземпляр

Сьогодні в Кіровограді проходить XXI обласна комсомольська звітно-виборна конференція.

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

№ 153 [2725]

СУБОТА, 22 ГРУДНЯ 1979 року.

Ціна 2 коп.

ГОВОРЯТЬ ДЕЛЕГАТИ

— Чим знаменний був нинішній рік для вашої комсомольської організації? — з таким запитанням звернулися наші кореспонденти до делегатів обласної комсомольської конференції.

Л. СОЛТИК, перший секретар Ульяновського райкому ЛКСМУ:

— Боротись за високу культуру землеробства — одне з першочергових завдань сільської молоді. І хоч як важко було в цьому році здобути перемогу, та юнаки і дівчата району таки домоглися успіху. 889 молодих хліборобів вийшли на живну ниву — 13 комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів, 25 комбайнових, 11 жаткових, 52 автомобільних, 37 тракторних екіпажів. Серед них 12 сімейних. Вони зібрали зернові на площі 7433 гектари і записали на свій рахунок 233000 центнерів хліба.

В обласному огляді на кращу постановку роботи по залученню молоді до вирощування і збирання врожаю зернових культур наша районна комсомольська організація зайняла перше місце.

Ольга СВІЯГІНА, викладач Кіровоградського музичного училища:

— Цього року ми відсвяткували двадцятиріччя нашого училища. Декада концертів, яка проходила у зв'язку з відзначенням цієї дати у Кіровограді, вимагала від кожного комсомольця максимальної віддачі всіх сил. Звітні виступи, особливо заключний концерт, показали, як творю зміцнився наш колектив. Юнілей училища, підготовив до цього стали пам'ятною подією в житті нашої комсомольської організації.

Відбулися перші заняття у школі комсомольського агітупу, яку ми недавно організували. Тепер групокомсори, комсомольські активісти підвищують тут свій ідейно-теоретичний рівень. Створення цієї школи — теж неординарна подія в житті комсомольців училища.

«Продовжуючи славні традиції своїх дідів і батьків, комсомольці, дівчата і юнаки йдуть у перших лавах будівників комунізму, мужніють у праці, вчаться керувати господарством. В їхніх руках — майбутнє країни. І ми впевнені — це надійні руки».

Л. І. БРЕЖНЕВ.

Молоді трудівники Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна виступили з ініціативою «Освоєнню нової продукції — комсомольську турботу!». Вони взяли шефство над випуском гідростатичних трансмісій для збиральних машин, які мають велике значення для народного господарства.

Напередодні XXI обласної комсомольської конференції бюро Кіровоградського міського комсомолу схвалило цей почин

і закликало молодих трудівників підприємств міста підтримати ініціаторів і взяти під свій контроль випуск нових видів продукції.

Думками про участь молоді заводу тракторних гідроагрегатів у русі «П'ятиріччі ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих», про почин «Освоєнню нової продукції — комсомольську турботу!» ми попросили поділитися токаря експериментального цеху цього підприємства Петра РЕПЕЦЬКОГО.

ДАМО ПОЧИНУ

КРИЛА!

76 комсомольсько-молодіжних колективів, 1500 юнаків і дівчат орденоносної Кіровоградщини, які беруть участь у русі «П'ятиріччі ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!» виконали завдання десяти п'ятиріччя.

Понад 15 тисяч чоловік — стільни молодих ентузіастів області взяли участь у НТМ за останні два роки. Вони подали 6000 раціоналізаторських пропозицій, економічний ефект від впровадження яких становить більше 5 мільйонів карбованців.

«П'ятиріччі ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!» — такий девіз нашого сьогоднішнього. Мабуть, кожен із нас, починаючи свій трудовий день, ставить собі запитання: що я повинен сьогодні зробити, аби мій трудовий здобуток був більшим, ніж учора?

Що значить творчість для робітника? Чи можна творити, стоячи біля верстата і виготовляючи деталі за підготовлени-

ми кимось кресленнями? Так. Усе залежить від того, як ти ставишся до дорученої справи. Один робітник вносить істотну поправку в роботу конструктора, а інший і за бездоганними кресленнями робить браковану деталь.

Я впевнено можу назвати творчістю працю багатьох молодих робітників заводу тракторних гідроагрегатів. Ось токар з інструментального цеху Михайло Шарков. Візьме креслення в руки, уважно вивчить, відкладе збік... і більше не гляне на нього. Але так зробить деталь, що ніякий відділ технічного контролю не знайде огріхів.

Висока кваліфікація, скажете ви, досвід. Правильно. Але такої віртуозності в роботі, такого рівня професійної майстерності не досягнеш без ви-

[Закінчення на 2-3-й стор.]

ФОТОФІЛЬМ
«Слава твоя, комсомол».

Микола КОЧУБЕЙ, Віктор БОЙКО, Володимир ОНИЩЕНКО ударно працюють у ливарному цеху Кіровоградського чавуноливарного заводу.

Яскравою сторінкою в історії комсомолу Кіровоградщини стало Судівництво «малого БАМу» — залізниця Долинська — Помічна.

Секретар комітету комсомолу колгоспу імені Леніна Долинського району Петро НАЗАРЕНКО цікавиться, як ідуть справи у молодих комбайнерів В. ПОХИЛ, В. ПОКЛАД.

Переможцями соціалістичного змагання на нелегких цьогорічних жниввах стали молоді комбайнери з колгоспу «Мир» Гайворонського району В. КЛИМЕНКО і В. МАТВІЄНКО.

Ударно несе передювілейну технічну вахту комсомольсько-молодіжна бригада плавильників М. БИЦКА зі Світловодського заводу чистих металів.

Щодня переосвоювати змінені норми — такий закон у колективі комсомольсько-молодіжної бригади фрезерувальників Кіровоградського заводу друкарських машин, де бригадиром Г. КАДИГРОБ.

Хороший настрій дарує трудівникам художня агіткультбригада «Всесвіт» Палацу культури імені Жовтня заводу «Чарбона сірка».

Молодий комуніст Анатолій СВІВОЦОВ очолює комсомольсько-молодіжну бригаду токарів Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. Цей колектив уже виконав п'ятирічку.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛТАЙП

КАБІНЕТ ПОЛІТОСВІТИ

ВІДБУЛОСЯ ПЕРШЕ ЗАНЯТТЯ У ЩОДНО СТВОРЕНОМУ БАЗОВОМУ КАБІНЕТІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ КОЛГОСПУ «КОМІНТЕРН» БОБРИНЕЦЬКОГО РАЙОНУ. Провели його слухачі політуртка райлісгосп-

техніки, які вивчають біографію В. І. Леніна.

Гарний дарунок молоді зробило правління колгоспу напередодні 110-ї річниці вождя.

До послуг тих, хто вчиться — плакати-рекомандації, стенди, бібліотечка творів В. І. Леніна, методична література, збірник спогадів про Ілліча, найважливіші документи партії та уряду, книжкові виставки тощо.

ДО ЮВІЛЕЮ

ЗНАМ'ЯНКА. У рахунок останнього року п'ятирічки працює краща в локомотивному депо комсомольсько-молодіжна колонна Володимира Анатолійовича Шелеста (групкомсорг Володимир Литвинюк). З початку п'ятиріччя року дружний колектив провів більше 2200 великокалорних поїздів, перевіз пів-

тора мільйона тонн вантажів, зекономивши при цьому 626 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Комсомольсько-молодіжна колонна В. А. Шелеста зобов'язалася виконати особисту п'ятирічку до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна; за час, що залишився до ювілею, додатково перевезти 2 тисячі тонн народногосподарських вантажів.

ВЧИТИСЯ КОМУНІЗМУ!

ЦЕЙ ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАПОВІТ БУВ І ЗАЛИШАЄТЬСЯ ГОЛОВНИМ ДЕВІЗОМ ЮНОСТІ

ШТРИХИ ДО ОСОБИСТОГО КОМПЛЕКСНОГО ПЛАНУ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КІРОВОГРАДЩИНИ.

ЗАГАЛЬНООСВІТНЄ, ЕКОНОМІЧНЕ ТА ПОЛІТИЧНЕ НАВЧАННЯ.

ТАКИМИ, ЯК ЛЕНІН

В області різними формами навчання охоплено 23 729 комсомольців. У 1394 гуртках і семінарах комсомольської політосвіти та в школах економічних знань навчається 33 346 юнаків і дівчат. Майже 6 тисяч членів ВЛКСМ — слухачі шкіл комуністичної праці, близько 4 тисяч — оволодівають теорією марксизму-ленінізму самостійно, за індивідуальними планами.

... Це трапилось на республіканському конкурсі професійної майстерності. Коли нас, сорок вісім газоелектрозварників, переможців обласних змагань, ознайомили з конкурсною програмою, я розгубився: з п'яти видів робіт два були мені знайомі лише з книг, про один — тільки чув. Доброго настрою як і не було. І раптом схаменився: так як же це? Ленін у моєму віці глобальні питання вирішував, а я перед першою ж перешкодою спускав?!
Звичайно, уторованим шляхом їти легко. Але ж куди почесніше прокладати свій. Пригадалося чомусь недавно прочитане зі спогадів про Леніна... Труднощі, з якими зіткнувся на своєму життєвому шляху Володимир Ульянов, звичайно, ні в які порівняння з моїми тодішніми не йшли. Будучи молодим ровесником, він став теоретиком нової, створеної ним же партії. Згадав тоді про Володимира Ілліча і ніби підмінили мене. Взявся до роботи...

Звичайно, в усьому бути схожим на В. І. Леніна всі хочуть, і це прікро, до, хоч і нелегко. А. В. Луначарський досить чітко окреслив цю думку: «Всякий повинен з усіх сил риватись по Леніну, в чому тільки можна підімати до цього рівня свою теоретичну думку, свою роботу, своє життя, свою боротьбу...»
Але мало тільки поважати великого вчителя, мало схилитися перед його невмирущою пам'яттю. Треба виконувати те, що заповідав нам Ілліч.
Я і мої товариші по роботі Василь Фіщук, Євген Савастьянов, Володимир Білик з радістю приступили цього року до

вивчення біографії В. І. Леніна у гуртку комсомольської політосвіти. А ось укорте перепочиту «Завдання спілок молоді», і щоразу ніби дорослішаю: глибше розумію Леніна, роблю для себе життєві відкриття. Учусь у Леніна шукати істину в суперечці, іноді з самим собою, відстоювати свою позицію, захищати переконання.

... А на тому конкурсі я став другим призером. Згодом усі попередні переживання поборюю. До моєї маленької перемоги був причетний томик спогадів про В. І. Леніна...

Як би хотілося виробити в собі такі ленінські риси характеру, як уміння перетворювати теорію в керівництво до дії, майстерність просто пояснювати свої думки, глибока людяність...

Колісь Ленін, обмірковуючи складне питання, часто говорив: «А порадимось з Марксом!» Я й мої товариші часто сьогодні кажемо: «Давайте порадимось з Іллічем». Вчитуючись у мелодію ленінської прози, пронизаної революційною пристрасністю, оптимізмом, відтворюємо ми образ трибуна-пропагандиста, життя якого пройшло у невпинній революційній дії. І нині ми, читаючи рядки постанови ЦК КПРС «Про 110-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна», серцем відчуваємо, що Ленін, «маючи неперепошений дар наукового передбачення, найглибшого проникнення в саму суть подій і явищ, які відбуваються, творчо застосовуючи діалектико-матеріалістичний метод до аналізу нових історичних умов, ...збагатив принципово важливими положеннями всі складові частини марксизму, відкрив новий етап у його розвитку».

Чудодійна сила ленінської думки в тому, що кожний із нас завжди знайде у ній для себе відповідь на те, як по-марксистськи, по-ленінськи підійти до того чи іншого явища.
Наш шлях до Леніна ще тільки починається. Шлях цей — пожиттєва робота розуму і серця. Давайте ж учитися комунізму у Леніна!

А. СВІРІПА,
електрозварник
Бобиницької райсельгосптехніки делегат ХУІ обласної з'їздно-виборчої комсомольської конференції.

Участь у русі «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих».

Дамо почину крила!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

можливості до себе. Саме вимогливість відзначає молодих передовиків виробництва — фрезерувальника Івана Мошнягу, токаря Анатолія Бондаренка та багатьох інших молодих заводчан. Вони причетні до того, що нині більше половини своєї продукції підприємство випускає з державним Знаком якості. Далеко за межами підприємства відома бригада токарів Анатолія Скворцова, яка вже завершила п'ятирічку.

Першоджерелом цих успіхів є усвідомлення заводчанами своєї причетності до турбот сільських трудівників. Адже трактори, на яких встановлено виготовлені на нашому підприємстві гідро- і маслососисі, працюють на полях господарств усієї країни. І ми хочемо, щоб легше працювалося і

механізаторам, щоб потужнішими були сталеві коні.

Недавно комсомольська організація відділу голоаного конструктора оксально-поршневих машин, яку очолює Дмитро Улановський, виступила з ініціативою: «Освоєння нової продукції — комсомольську турботу!» Завод готується до серійного випуску гідростатичних трансмісій до збиральних машин. Нині їх виробництво освоює експериментальний цех.

Почин дружно підтримали юнаки і дівчата всього підприємства. Всі прекрасно розуміють: аби втілити його в реальні результати, потрібно добре попрацювати. Найголовніше — здати в експлуатацію корпус МСК-3, що нині будується. Молодь заводу допомагає будівельникам. Адже саме в новому корпусі буде встановлено найсучасніше устаткування і

почнетесь серійний випуск гідростатичних трансмісій, з допомогою яких продуктивність збиральних машин підвищиться на 15—20 процентів.

Для того, щоб ініціатива давала практичні результати, потрібно створити їй реальну основу. В даному випадку мова йде про те, щоб працівники всіх служб підприємства взяли під свій контроль випуск гідростатичних трансмісій. Ми створимо наскрізний конвейер якості, щоб кожен — від конструкторів до тих, хто зайнятий на заключних операціях — відчував особисту відповідальність за долю нової продукції.

П. РЕПЕЦЬКИЙ,

токарь Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, член комсомольського бюро експериментального цеху.

110 УДАРНИХ ВАХТ

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДИННОГО КОЛЛЕКТИВУ ЕЛЕКТРОЗВАРНИКІВ ДРУГОГО МЕХАНОСКЛАДАЛЬНОГО

ЦЕХУ ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» НА ЧЕСТЬ 110-ї РІЧНИЦІ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА.

Іх у бригаді четверо. Та не кількістю, а вмінням беруть дощі. На трудовому календарі комсомольське долодіжжого колективу електрозварників імені 50-річчя Великого Жовтня з другого механоскладального цеху заводу «Червона зірка» — червень 1981 року. Олексій Попов, Мико-

ла Дорош, Олександр Харченко, Анатолій Мозговий з початку п'ятирічки виконали п'ять з половини річних норм кожен. До світлого свята всього прогресивного людаста — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — молоді виробничники з бригади Олексія Попова вирішили:

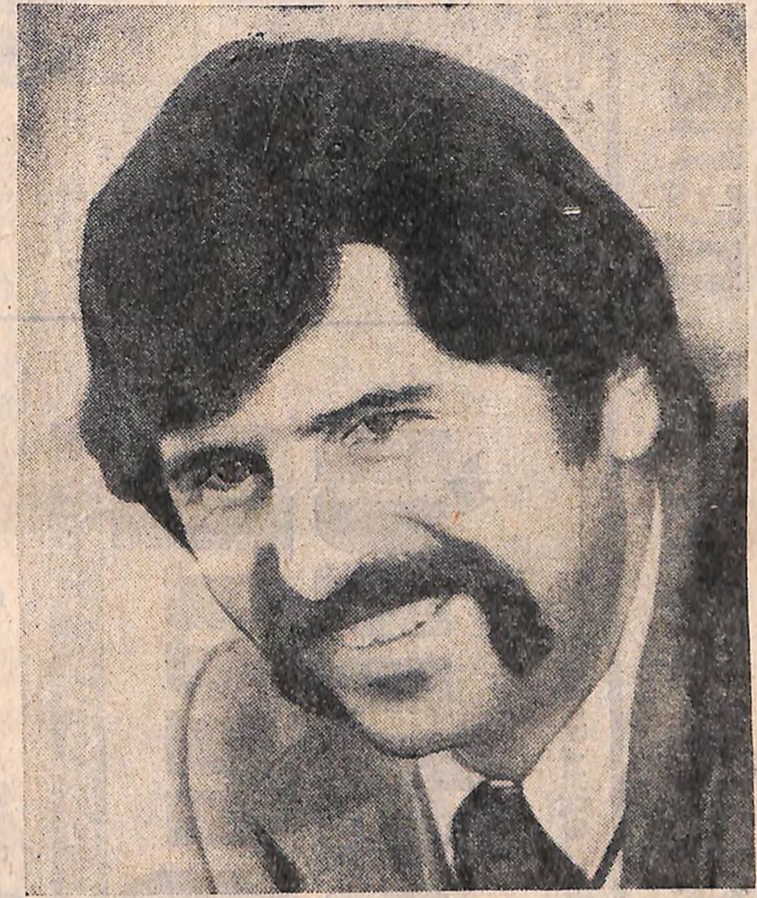
виконати шість річних виробничих завдань, виконувати змінні норми виробітку не менш як на 135 процентів, працюючи під девізом: «110-й річниці з дня народження В. І. Леніна — 110 ударних вахт».

підвищити продуктивність праці на 2 проценти; підтвердити право на задачу продукції з першого пред'явлення; завольскій спартакіади, присвяченій 110-й річниці з дня на-

родження В. І. Леніна, вибороти Арлеоне місце; кожен свій крок, свої діла і помисли зв'язати по Іллічу Браті активну участь у роботі гуртків комсомольського політнавчання. Діяти і працювати під девізом: «Один за всіх, усі за одного».

Соціалістичні зобов'язання на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна обговорені і прийняті на зборах колективу бригади.

БРИГАДИР ПЛАВІЛЬНИКІВ МИКОЛА ПЕТРОВ ІЗ СВІТЛОБОДСЬКОГО ЗАВОДУ ЧИСТИХ МЕТАЛІВ ВІДОМИЙ НЕ ТІЛЬКИ НА ПІДПРИЄМСТВІ. СЛАВА ПРО ПОГО ПРАЦЮ СЯГНУЛА ДАЛЕКО ЗА МЕЖІ ОБЛАСТІ. ПРО ЦЕ СВИДЧИТЬ УРЯДОВА НАГОРОДА—ОРДЕН «ЗНАК ПОШАНИ», ЗНАКИ ЦК ВЛКСМ «ТРУДОВА ДОБЛЕСТЬ» І «МОЛОДИЙ ГВАРДІЄЦЬ П'ЯТИРІЧКИ». ВЖЕ ШІСТЬ РОКІВ ПІДРЯД КОМУНІСТ М. ПЕТРОВ УДОСТОЮЄТЬСЯ ЗНАКА «ПЕРЕМОЖЕЦЬ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ».

Громадсько-політична діяльність, виконання комсомольських доручень.

НАРОДНА мудрість говорить, що дитину треба виховувати тоді, коли вона ще лежить у поперець ліжка. На жаль, це прислів'я доходить до свідомості окремих батьків надто пізно, виведіть чого громадськості доводиться вживатись вихованням молоді людини, коли вона стає нам у поперець дороги. Саме тут, на мою думку, комсомол повинен виступати не в ролі няньки, а принциповим і доброзичливим товаришем, чуйним порадиником і строгим суддею.

ВЗЯТИЙ НА ПОРУКИ

Пригадую випадок із неповнолітнім Олегом В. Історія ця схожа на банальний сюжет із життя неблагополучної сім'ї, де син зовсім відбився від рук матері. Спершу завіз хвицьких друзин, став тітати з дому, хуліганити і нарешті, заглядаючи в черву, вийшов скандит, як йому відомо звичайний технічний працівник, який вийшов з дому, щоб підняти його погрозливі «трудова» діяльність. Цілодні, вклято, бешкетні — ось характерні штрихи буднів хлопця на підприємстві, звідки його дуже швидко виставили.

І ось такий «робітник» переступив поріг механічного цеху нашого заводу. Ми вирішили взяти Олега на поруки. Закріпив його за досвідченим наставником, оточили підлітка увагою і турботою, на яку він рідко виходив відомим невдоволенням. Згодом групковому цеху Тамара Головатенко запропонувала йому відвідувати плавальний басейн.

Цілодобу на тренуваннях, а зекатим — сначала Олєгові. Прийду, — пообіцяв той.

У ПОШУКАХ КРАСИ

Сьогодні на Кіровоградщині діє 632 сільські агібригади. 6750 аматорів сцени дарують своє мистецтво трудівникам колгоспних ланів і ферм.
Щороку культармія сільських і районних будинків культури робить понад 12 тисяч виступів на тонах, в тракторних бригадах і на молочнотоварних фермах.

ЯКОСЬ видатний радянський кінорежисер Олександр Довженко сказав, що між красою і правдою він вибрав би красу. Звичайно, Олександр Петрович не ігнорував правди життя, про що свідчать його прекрасні твори. Але митець насамперед утверджував красу життя, красу радянського соціалізму.

Тому почерку нашого колгоспного пригаманний пошук прекрасного в праці. Аلكсандр Петрович зрозумів, що це єдиний шлях до краси життя. Була він, доводиться власним власним, тільки одностороннім інакше. «Бригадирів створили, щоб усе це робили».

Сьогодні в основній групі бригад 22 чоловіки. Це — бригадир, вчитель, службовці. Є в нас і підготовча група, до якої входить учні місцевої школи.
На мою думку, культармія повинна чутливо тримати руку на пульсі часу. Образно кажу: «Наша діяльність — довгике відлуння подій, світ і знаменніх літ у житті радянського народу. Той із великим хвилюванням і ентузіазмом піднесем ми працювати над програмою, призначеною 325-річчю відстані України з Росією. Найдяграти. Була він, доводиться власним власним, тільки одностороннім інакше. «Бригадирів створили, щоб усе це робили».

Підвищення культурного рівня, самодіяльна творчість.

відділків колгоспів імені Батутіна та імені Шевченка, ми цього року 24 рази показали там нашу програму, в якій красне слово і пісня органічно поєднуються з місцевими фактами.
Наша агібригада «Бригадіда степів» уже три роки на обласних конкурсах-оглядах сільської художньої самодіяльності «аволюбу» перші місця. За це мєсто три почесних кубки.

Сьогодні в основній групі бригад 22 чоловіки. Це — бригадир, вчитель, службовці. Є в нас і підготовча група, до якої входить учні місцевої школи.
На мою думку, культармія повинна чутливо тримати руку на пульсі часу. Образно кажу: «Наша діяльність — довгике відлуння подій, світ і знаменніх літ у житті радянського народу. Той із великим хвилюванням і ентузіазмом піднесем ми працювати над програмою, призначеною 325-річчю відстані України з Росією. Найдяграти. Була він, доводиться власним власним, тільки одностороннім інакше. «Бригадирів створили, щоб усе це робили».

Сьогодні в основній групі бригад 22 чоловіки. Це — бригадир, вчитель, службовці. Є в нас і підготовча група, до якої входить учні місцевої школи.
На мою думку, культармія повинна чутливо тримати руку на пульсі часу. Образно кажу: «Наша діяльність — довгике відлуння подій, світ і знаменніх літ у житті радянського народу. Той із великим хвилюванням і ентузіазмом піднесем ми працювати над програмою, призначеною 325-річчю відстані України з Росією. Найдяграти. Була він, доводиться власним власним, тільки одностороннім інакше. «Бригадирів створили, щоб усе це робили».

Зараз у нас особливо відповідальний момент. До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна готуємо тематичну програму. В ній хочемо висвітлити життєлогію і безсмертні сторінки біографії Ілліча, бодей кількома активними окресити величезний образ вождя світового пролетаріату, творця Країни Рад, керівника агітаційно-художньої бригади.

До речі, наш колектив виступає.

Труднощі, з якими зіткнувся на своєму життєвому шляху Володимир Ульянов, звичайно, ні в якій порівнянню з моїми подіями не йшли. Будучи моїм ровесником, він став теоретиком нової, створеної ним же партії. Згадав тоді про Володимира Ілліча і ніби підмінили мене. Взв'язався до роботи...

Звичайно, в усьому бути схожим на В. І. Леніна всі хочуть, і це прекрасно, хоч і нелегко. А. В. Луначарський досить чітко окреслив цю думку: «Всякий повинен з усіх сил рівнятися по...

Але мало тільки поважати великого вчителя, мало схилитися перед його невмирущою пам'яттю. Треба виконувати те, що заповідав нам Ілліч. Я і мої товариші по роботі Василь Фішук, Євген Севаст'янов, Володимир Білик з радістю приступили цього року до...

Допомога ПТУ, школі, піонерській організації. Участь у русі «Комсомол — сільській школі».

«СПІЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВ'ЯЗУЄМО РАЗОМ»

— кажуть комсомольці колгоспів імені Карла Маркса, «Правда» та учні Липнязької середньої школи Добровіллянського району.

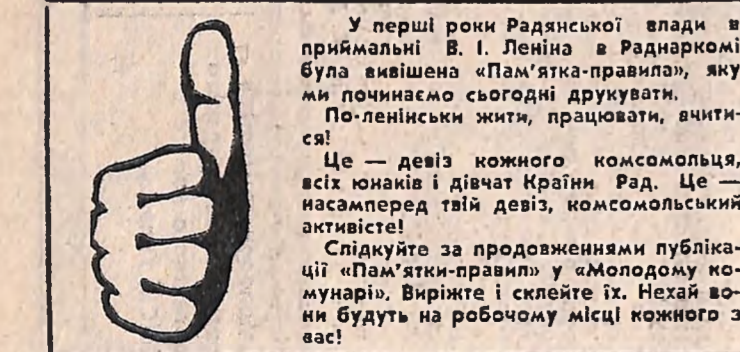
В області працює 9205 волятих-виробничників. За допомогою комсомольських організацій введено до ладу 12 шкіл на 3036 місць, чотири приміщень інтернату, 10 житлових будинків для вчителів. Комсомольці надали допомогу сільським школам в переході на кабинетну систему, обладнали 210 навчальних кабінетів і піонерських кімнат.

Що можуть шефи? Інколи дехто ставить мені таке запитання, вважаючи, що цим самим зажене, як кажуть, у куток. Але...

За словами секретаря комсомольської організації колгоспу імені Карла Маркса Василя Майсевича, ідея поліпшення шефства у них виникла в робочому порядку. Кілька років тому на чергових комсомольських зборах говорилось про допомогу місцевій десятирічці, про її потреби і власні можливості. Хтось запропонував: «Давайте проведемо суботній спільно зі старшокласниками. Посадимо дерева, приведемо в порядок центральну вулицю села. Потім футбольний матч організуємо...»

Так і зробили. А початок став новою традицією. Її підтримала і молодь іншого місцевого колгоспу — «Правда».

Присутність шефів у школі відчувається, так би мовити, коштально. Вони з'являються тут як господарі: примічають, що треба зробити, до чого рук

У перші роки Радянської влади в примальні В. І. Леніна в Раднаркомі була вивішена «Пам'ятка-правила», яку ми починаємо сьогодні друкувати. По-ленінськи жити, працювати, вчитися! Це — девіз кожного комсомольця, всіх юнаків і дівчат Країни Рад. Це — насамперед твій девіз, комсомольський активісте! Слідкуйте за продовженнями публікації «Пам'ятки-правил» у «Молодомому комуністі». Виріжте і склейте їх. Нехай вони будуть у робочому місці кожного з вас!

Іх у бригаді четверо. Та не кількістю, а вмінням беруть до уваги. На трудовому календарі комсомольсько-молодіжного колективу електрозварників імені 60-річчя Великої Жовтня з другого механоскладального цеху заводу «Червона зірка» — червень 1981 року. Олексій Попов, Мико-

ла Дорош, Олександр Харченко, Анатолій Мозговий з початку п'ятиріччя вирішили п'ять з полосино річних норми кожен. А до світлого свята всього прогресивного людства — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — молоді виробничники з бригади Олексія Попова вирішили:

постійно вдосконалювати свою виробничу майстерність і кожному членові бригади підняти виробничий розряд; постійно боритися за економію енергії і матеріалів. Працювати під девізом: «Виробничим втратам — комсомольський засуд!»; кожному членові бригади підтвердити звання «Ударник комуністичної праці»; у заводській спартакіаді, присвяченій 110-й річниці з дня на-

родження В. І. Леніна, вибороти собі призове місце. Кожен свій крок, свої діла і помисли збирати по Іллічу. Виріти активну участь у роботі гуртків комсомольського політнавчання. Жити і працювати під девізом: «Один за всіх, усі за одного».

Соціалістичні зобов'язання на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна обговорені і прийняті на зборах колективу бригади.

Сьогодні на творчинних Фірмах області трудяться більше 5 тисяч юнаків і дівчат. Половина з них зайняті виробничим молоком і м'яса, четверта частина об'єднана в 44 комсомольсько-молодіжні колективи.

лісти. А ми повели розмову про день завтрашний. Порадись, доярки уповноважили групкомсорга заявити на пленумі райкому комсомолу, що беремось виконати план десяти п'ятиріччя до 110-ї річниці від дня народження В. І. Ле-

ніна. І знову нас підтримали інші молоді колгоспники та виробничники. Сьогодні ферма працює в рахунок серпня 1980 року. Масю чимало нагород — Почесні грамоти ЦК ВЛКСМ та ЦК ЛКСМ України, перехідний Червоний прапор райкому комсомолу за перше півріччя, а групкомсорг ферми Ольга Шевченко — володарка спеціального приза райкому ЛКСМ України. Словом, про нас знають, а це змушує постійно дбати про те, щоб надрі молока і його якість були високими.

А добитися цього не так легко. На це багато причин. Приміром, під тіні шляхи до ферми в надзвичайно занедбаному стані. Це ускладнює до-ставку кормів і підготовку їх до згодовування. Ми з нетерпінням чекаємо закінчення будівництва комплексу. Стільки розмов про нього...

... Готувався завідувачий фермою до обласної комсомольської конференції. Повели мову про те, чого досяг колектив, окрім високих виробничих показників. Виявляється, багато! З комсомольської групи утворилося дві — партійна і комсомольська. Чотирих членів колективу обрано депутатами місцевих Рад, ще четверо заочно навчаються в Олександрійському радгосп-технікумі. Всі доярки відвідують заняття в школі підвищення фахової майстерності.

В. КАРМАЗИН, партгрупорг другої молочноварної ферми колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району.

...ТА ЕКСПЕДИЦІЯ «ДЖЕРЕЛО»

Ще наприкінці минулого століття видатний російський учений-природознавець В. В. Докучаєв поселив на території нашого району кілька лісових смуг. Посадив не під схвальний вигук потім, а під глузування навіть: «Хто коли бачив, щоб у степу росли дуби?» А вони вирости до трьох десятків метрів у висоту. Завдяки досмітат урожайності місцевих полів, що належать колгоспів «Победа», зросла на третину. Нині доку-ментальні лісові смуги оголошені пам'ятником природи. І комсомольці та молодь господарства валили їх під свою опіку. В селі Злинич чудовий куточок — насади. Із землі виділяються великі гранітні брили, а

по них протікає невеличка річка Дубинна, утворюючи цілий ланцюжок водоспадів. Чим не прекрасне місце для відпочинку колгоспників? Місцеві природолюби вирішили озеленити насади. Під час комсомольсько-молодіжних суботних молоді села на 15 гектарах заклали невеликий парк. Вибіроне життя Злиничським насадам.

На території району п'ять малих річок, 65 ставків. Багатство немале. Тому комсомольці та молодь кожного села вирішили взяти участь у експедиції «Джерело». На берегах водойм створюються водоохоронні зони, на ерозійнонебезпечних ділянках площею 25 гектарів посаджено

дерев. Звичайно, робота ця тільки починається. Багато у районі звірів, птахів. Є дикі кози, кабани, зайці, борсуки і навіть красені лосі. І в тому, що вони є — чимала заслуга комсомольців.

О. САФРОНОВ, відповідальний секретар Маловисівської районної організації Товариства охорони природи.

ВЗЯТИЙ НА ПОРУКИ

Пригадує випадок із неповнолітнім Олегом В. Історія ця схожа на банальний сюжет із життя неблагополучної сім'ї, де син зовсім відбився від рук матері. Спершу завів хвацькі друзки, став тікати з дому, хуліганив і нарешті, нагадавши в черку, вважав скільки йому вдалося закінчити технічне училище, ні багато легше пригадувати йому подальші пригоди, бошкетні і всі характерні витівки буднів хлопця на підприємстві звалили його дуже швидко виставили.

І ось такий «робітник» переступив поріг механічного цеху заводу. Ми вирішили закрити його за досвідченим наставником, оточили підлітка увагою і турботою, на яку він попервах відповідав недовірою. Якось групокомсорг цеху Тамара Головатенко запропонувала йому відвідати плавальний басейн.

— Приходь на тренування, я чекаю, — сказала Олегові. — Прийду, — пообіцяв той.

І не прийшов. Тамара не образилась. «Не знайшли ми ключа до нього», — зізналась мені. — А хлопцев він хороший. І справа тут не в басейні».

І все ж перемогла дружба і сильна рука робітничого колективу, яка підтримала хлопця і направила на путь істини. Нині він добре працює, має громадське доручення, мріє вступити до комсомолу.

БЕРЕМО на поруки ми нечаємо. Домогаємось того, щоб у нашому багатотисячному колективі траплялось якомога менше випадків, коли треба брати на поруки. Для цього ми працюємо на нову програму «Комсомольські проєктори» в усіх цехах і на всіх ділянках, залучаємо до громадської діяльності всіх своїх поселенців, а про упушення у вихованні молоді виробничників прямо й відверто говоримо на комсомольських зборах.

На нашому заводі працює 6 тисяч робітників, з яких понад дві тисячі — члени ВЛКСМ. Це — загін великий і лужний. Йому під силу всі добрі справи. Він може долта виносити п'ятику і бракоробство.

М. ЯГОТИН, член заводського комітету комсомолу електромеханічного заводу імені XXV з'їзду КПРС. м. Олександрія.

Участь у реконструкції підприємств, благоустрій і охороні природи, комуністичних суботниках, трудових десантах.

дерев. Звичайно, робота ця тільки починається. Багато у районі звірів, птахів. Є дикі кози, кабани, зайці, борсуки і навіть красені лосі. І в тому, що вони є — чимала заслуга комсомольців.

О. САФРОНОВ, відповідальний секретар Маловисівської районної організації Товариства охорони природи.

молочноварних фермах. Бригаді 22 чоловік. Це — зашкатуновані вміли, службовці. С а нас і підготовча група, до якої входять усі місцеві школи.

На моє думку, культурний повинні чутливо тримати руку на пульсі часу. Образно казати, наша діяльність — данище відлуння подій, свят і знаменних дат у житті радянського народу. Той із великим кмітливим і світлим піднесенням ми працювали над програмою, присвяченою 325-річчю возз'являння України з Росією. Наша праця була виявом народженої в українській опіскації «Тільки односторонній, які жакості» «Вирішувати стей» ось уже 17 років, а в грядучій області.

Споважили жаром бригади електростанції Іван Пилипчук, Федір Анатолійович, Тамара Головатенко, Вікторія Бабич, Володимир Білик. Вони агітують за приєднання і відрадугою його в житті.

Завдяки їм зробили відповідальний момент. До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна готуємо тематичну програму, в якій хочемо висвітлити життєві і безсмертні сторінки біографії Ілліча. Бодай кількама дитинами окреслити величезний образ воєди світового праці, першовиків соціалістичного змагання.

До речі, наш колектив виступає в основному перед тваринцями. Обслуговуючи шість Новоукраїнський район.

Заняття фізкультурою і спортом, військово-патріотичне виховання.

НА СТАДІОН, ЯК НА РОБОТУ

Нині в області більше 140 тисяч молодих робітників, колгоспників, студентів, школярів складають «магнітний комплекс» ГПО: 105 тисяч з них вже стали значківцями.

Що значить серйозно займатись спортом? Це значить, що на стадіон треба йти, як на роботу. Щодня, у свята і будні гарувати свої духова і фізичні сили — це має стати обов'язком молоді людини, яка поставила перед собою високу мету.

Кожні комсомольці нашого заводу, захищаючи публічно свої соціалістичні зобов'язання, неодмінно рапортує і про те, як складає залік з фізичної та військово-технічної підготовки. Звичайно, наприклад, було б соромно перед товаришами, перед колективом, якби, виконуючи і перевиконуючи змішані норми, не сказав би нормативів ГПО.

Отже подія побригадною, окремими вивочними групами ми йдемо на стадіон, в стрілецький будинок і плавальний басейн чи збираємось в парк культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка, щоб позмагатися на влучність, долати кросову дистанцію. А з нами — громадські тренери, інструктори.

По-доброму заздрю висококлассному важкоатлету, волейболісту, гімнастові. І все ж гадаю, що на сходнику вище за них стоїть значківець ГПО, котрий повсякчас піднімає свою спортивну майстерність. Заздрю олімпійцеві, але першим поставив би в шеренгу країнних спортсменів чемпіона країни з багатоборства ГПО.

Нерідко окремі молоді люди, які не зайняті фізичною працею, складають нормативи, перемагають тренуватись. А в комуністичному комсомолу не бачать у цьому помилки. Добре, мовляв, що є

новий значківець. Та хіба ж тільки заради нагороди юнаки та дівчата виходили на старт? У нашому а колективі комсомольські та фізкультурні активісти дружною об'єднаною підготовкою і перепідготовкою. І якщо вже є дівча в рапорті, то вона справжня. Тільки цього року у нас підготовлено понад 300 значківців. Усі вони приходили на стадіон, а своїм багаторічним, якщо ж десь ранком сніжне ого нашітене «немає колі», тоді ми знадемо чемпіонів області з багатоборства ГПО: І. Меркуна, Г. Яненка, Н. Морозову, багатороботу призера обласних змагань з легкої атлетики кандидата в майстри спорту С. Іоненка. Цих людей знаємо в нашому місті як гарних виробничників і ентузіастів у спорті. Разом зі своїми сім'ями вони добираються високих результатів на спортивних майданчиках, пропують фізкультуру і спорт. Вони — серед індустріальних робітників міста, які вирішили налагодити спортивну масову роботу серед дітей і підлітків у мікрорайонах Світловосівки. Наприклад, молоді робітники Леонід Меркунов вже наближається до майстерського рубіжку, тренується щодня 2—3 години.

Ніхто з них не хизується тим, що вже ось котрий рік підрада злюбується переможцем обласних змагань з багатоборства ГПО на приз «Комсомольської правди». Вони пишуться своїми нагородами, проте їм не байдує, коли поруч працює товариш, який все це значить в початкових, бо не може виконати розв'язного нормативу. У них тверде правило: моя висота хай стане і твоєю висотою. Не підуть за такими — значить відступити, завітнітися в крайній і підвести колектив.

Якби ж то в такому руслі працювали всі комсомольські та фізкультурні активісти області! В. КОВЯЗІН, спосар Світловосівського заводу чистих металів, чемпіон області з багатоборства ГПО, кандидат у майстри спорту СРСР.

Як треба працювати

Неохайний працівник не дбає про те, щоб ТОЧНО ВРАХУВАТИ ВСЕ, що потрібно йому для роботи. Треба виробити в собі звичку зразу ж робити точний облік всього інструменту і всіх пристосувань, навіть найнезначніших. Культурного працівника від некультурного тим і можна відрізнити, що в першому завжди ВСЕ ПІД РУКОЮ.

ПІСНЯ ПІСЕНЬ РЕВОЛЮЦІЇ

ТРЕБА ЗНАТИ

Багато, разів був присутній на зборах, великих і малих, ділових і урочистих, довгих і коротких. Доводилося бувати на цих зборах і стомленим, і заклопотаним якимись повсякденними обставинами. Та ось встав зал — у ньому люди різного віку, різної долі, і, мовливо, зайняті вони були до цього моменту своїми не дуже вже й істотними справами. Хтось невміло і тихо заспівав:

«Вставай,
проклятьем
закляйменний,
Весь мир голодних
і рабов!» —

І лише секунду здається цей голос одиночним у залі. Та ось до нього приєднуються інші голоси, їх все більше і більше.

Кудись геть зникає все дрібне і повсякденне, і тільки велике і гольовне володіє людьми — піднесе відчуття причетності до народу, до революції, до великої справи свободи.

Цей Гімн революціонерів написав французький поет і комунар Ежен Потьє (1816 — 1887).

У Леніна в його особистій бібліотеці, в кремлівській квартирі, є останнє прижиттєве видання «Революційних пісень» Ежена Потьє — книга 1887 року.

Існувала легенда, нібито Потьє написав «Інтернаціонал» одразу, за одну мить, без єдиної помарки, коли переходив у Парижі після розгрому Комуні. Немає сумніву в тому, що «Інтернаціонал» — наслідок величезного переживання, найбільшого напруження натхнення й пафосу. Та Гімн пролетаріату є разом з тим плодом титанічної праці. Це підтверджує радянський поет Олександр Гатов, який більше тридцяти років життя присвятив роботі над перекладами з Потьє. Він розшукав книгу, видану в Ганновері, в якій було відтворено чернетку «Інтернаціоналу». Гатов переконався в тому, скільки зусиль вкладено в обробку тексту. Потьє вибирав слова, замінював їх, перефразовав, знаходив найточніші формули революційних закликів. Я не приналежу поезії, кажучи про формули. Така пісня, як «Інтернаціонал», і мала найістотнішими фразами сформулювати головні ідеї революції.

Вірні Потьє поклав на музику П'єр Дежейтер (у нас найчастіше пишуть його прізвище — Деґейтер), тож ветеран Паризької комуні, теж робітник — токар по дереву. Він, як любитель, складав вірші і куплети, співав їх у шинках міста Лілля, куди був засланий душителями Комуні.

Дежейтер розповідає в автобіографії, як він працював над творінням Потьє. Першу строфу віршів він перетворив у приспів, усі інші строфи наче підводили думку до приспіву.

«Інтернаціонал» почали співати спершу російські революційні соціал-демократи за кордоном. 1902 року російський текст був надрукований у журналі «Жизнь», і це можна вважати початком приходу «Інтернаціоналу» на російський ґрунт. Його друкували в підлітливих друкарнях, переписували від руки. Царські охоронники арештовували текст «Інтернаціоналу», мовляючи революціонера.

Та пісня поширювалася неухильно, і до моменту першої російської революції 1905 року її всюди співали на робітничих мітингах і демонстраціях. Вона проникла у Вірменію, Грузію, Прибалтику.

Ця пісня гриміла у дні Жовтня, надихаючи робітників, солдатів і матросів. («Це буде останній і решительний бій» — так було в першому варіанті «Інтернаціоналу», перекладеного А. Коцем, так його і співали до пострілу «Аврори».) Жовтнева революція висла по правку, і відтоді ми співаємо «Це єсть наш последний и решительный бій». Ніхто не пропонував і не утверджував цієї поправки — її зробив сам народ, її зробила сама історія.

Навесні 1966 року в Кремльському Паладі з'їзд проходив засідання ХХІІІ з'їзду КПРС. Несподівано гоголюючи прийняв дебати. Було оголошено про те, що радянська космічна станція, подолавши зорляні простори, опустилася на поверхню Місяця. Радянські вчені приготували чудовий сюрприз: встановлений на космічній станції музичний пристрій, передає по радіо з Місяця початкові такти мелодії партійного гімну «Інтернаціонал».

У беззмовному хвилюванні встав з'їзд. Вся країна, весь світ завмер біля радіоприймачів: пісня пролетарів Землі стала першою піснею Всесвіту.

Е. ДОЛМАТОВСЬКИЙ.

Хвилини зустрічі, мов зпиви
Дзвінких і радісних пісень.
Твоя усмішка — день
щасливий.
Тобою світиться цей день.

Фотостуд С. ФЕНЕНКА.

му рухові міжнародного характеру.

Рік 1896 — рік проведення Ігор I Олімпіади. Вони відбулись в столиці Греції. І з цих пір ось уже більше 80 літ запалюється олімпійський вогонь — через кожних

близько 12 тисяч спортсменів. Москва чекає близько 3500 почесних гостей і спортивних суддів, майже 10 тисяч журналістів. Та ще сотні тисяч туристів з усіх п'яти континентів.

Центральний стадіон

ВІД АФІН — ДО МОСКВИ

У ДРЕВНІЙ ГРЕЦІЇ Олімпійські Ігри були одними з найбільш визначних свят. Ще тоді, у стародавні віки, тут існувала традиція: імена олімпійських чемпіонів висікали на мармурових колонах, встановлених вздовж берегів річки Алфей. Завдяки цьому стали відомими імена перших олімпійських ігор давнини (776 р. до н. е.) та імя першого переможця — Кореба, кухаря з Елліди.

Впродовж дванадцяти років через кожних чотири роки спортсмени збирались на Олімпійські Ігри. А в 394 році римський імператор Феодосій I оголосив Олімпійські Ігри головним джерелом язичества і заборонив їх. У 395 році Олімпіада була зруйнована під час битви сизангійців і готів. І майже вісім тисяч літ руїни Олімпії залишались незайнятими.

1859 рік. Майор Грецької армії Евангеліс Цалпас організував панелістську «олімпіаду» (без участі спортсменів інших країн).

1889 рік. Французький уряд доручив громадському діячеві П'єру де Кубертену вивчити зарубіжний досвід фізичного виховання молоді. Саме він вирішив залучити до організації олімпійських Ігор відомих олімпійських діячів ряду країн, щоб надати олімпійсько-

чотири роки. Хельсінкі, Мельбурн, Рим, Токіо, Мехіко, Мюнхен, Монреаль.

У Олімпіаді в Афінах брали участь спортсмени 13 країн. 1976 рік. Монреаль. Ігри XXI Олімпіади. В ній брали участь представники 112 країн.

Тут збірна СРСР завоювала 125 медалей: 49 золотих, 41 срібну і 35 бронзових. Отже — перше командне місце.

Москва, 19 липня — 3 серпня 1980 року — старт Ігор ХХІІ Олімпіади. За попередніми даними в змаганнях візьмуть участь олімпійці з 120—130 країн. Це при-

імені В. І. Леніна в Лужниках—спортивний центр Москви. Тут 140 споруд, які займуть 200 тисяч чоловік.

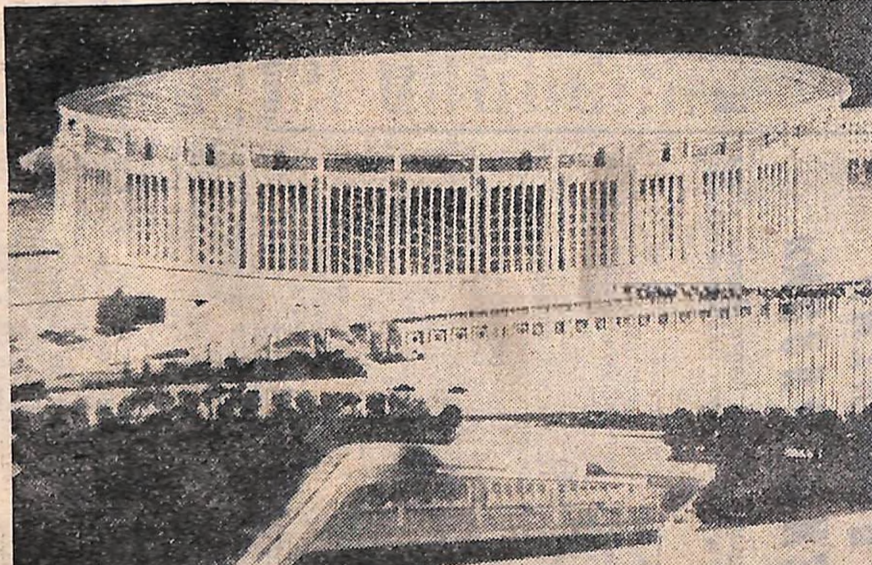
У північній частині Москви виріс другий загальноміський спортивний центр. Між проспектом Миру і площею Комуні побудовано один з найбільш у світі критих стадіонів з трибунами на 45 тисяч місць.

Олімпійські Ігри будуть проходити й в інших великих містах країни. Відбіркові магічі футбольного турніру матимуть можливість побачити жителі Ленінграда, Києва і Мінська, а парусну регату прийме Таллін.

Олімпійські Ігри — це свято миру, дружби, взаєморозуміння молоді різних країн і континентів, це музика, танці і пісні, це красиве, барвисте видовище, яке на довгі роки запам'ятають олімпійці і гості Олімпіади-80.

Москва чекає гостей. Москва готується...

На фото: засновник сучасного олімпійського руху П'єр де КУБЕРТЕН; знизу — універсальний спортивний зал на проспекті Миру.

ЕЛЕГІЯ КРОКІВ

ПАМ'ЯТІ РОЗСТРІЛЯНИХ
МОЛОДОГВАРДІЙЦІВ

Ми відлунали ранками
співими.
Стали ми згадками
співими-співими.
Ми відлюбили, не долюбивши
Білі алеї (від цвіту білі).
Ми відтримали свинцевими
роками
Десь поза днями, як поза
кручами.
Стали ми зморшками, стали
глибокими
В мам на обличчях рідких
засмучених.
Нас розстріляли, кинули
в шахти.
Травень по хвилях наметів
плав.
Вігер із ліжками грає у шахи
На тротуарі з клітинками
плит.
Хай не любитимем
і не ходитимем.
Все ж нам дзвєнітиме
сонячний сміх.
Виростем квітами, світлим
квітами,
Будем живими на кзубках
живих.

СУРМИ ДОРІГ

Не снігами талими
Крізь цвітіння дим —
Молодими даями
Молодим іти.
Зорями наметані
Голубі літа.
Мічені наметами
Завтрашні міста.
Запалом — не розчином,
В'яжем кладку днів.
Крила нам нарощувать,
Як дзвінкі пісні.
Хвилями бадьорості
Різять роки мол.
Окриляє молодість
Славний комсомол.
Гей, ми небо стягнемо
Обручами трас.
Молодими стягами
Багрянє час.
Розсуватись рамками
Обр'яж крутим...
Молодими ранками
Молодим іти!

Валерій ГОНЧАРЕНКО,
лауреат обласної комсомольської премії ім.
Ю. Яновського.
м. Кіровоград.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

Бік 31404.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61197.

Зам. № 635.

Тираж 56 500.